

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Cb/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819202903
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:3819202903.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcu: TEZAS, spol. s.r.o. v konkurze, so sídlom v Prievidzi, Nábrežie sv. Metoda 125/19, IČO: 36 011 185 Prievidza, proti žalovanému: Mesto Prievidza, IČO: 00 318 442, so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody 14, o určenie neexistencie práva, takto

rozhodol:

I. Zamieťa procesný návrh žalobcu zo dňa 8.7.2019 na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 7Cb/29/2015.

II. Žalobu zamieťa.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou, podanou na tunajší súd, dňa 8.7.2019, sa žalobca voči žalovanému domáhal, aby súd určil, že žalobca nie je prevádzkovateľom Riadenej skládky TKO Ploštiny, ktorej stavba bola povolená stavebným povolením Obvodného úradu životného prostredia v Prievidzi č. SP 221/1991, zo dňa 2.4.1991, právoplatným dňa 21.4.1991 a ktorej užívanie bolo povolené kolaudačným rozhodnutím č. ZP 552/1991-SP, zo dňa 15.8.1991. Žalobca takisto žiadal, aby súd určil, že žalobcovi nevznikla povinnosť tvorby účelovej finančnej rezervy podľa § 22 zákona č. 223/2001 Z.z., na účel uzatvorenia, rekultivácie a monitorovania Riadenej skládky TKO Ploštiny a takisto sa domáhal určenia, že nemá povinnosť voči žalovanému na vlastné náklady vykonať stavbu v rozsahu uzatvorenia, rekultiváciu a monitorovanie Riadenej skládky TKO Ploštiny. Eventuálne (v petite žalobe nesprávne uvedené alternatívne) žalobca takisto žiadal, aby súd určil, že na strane žalovaného neexistuje právo voči žalobcovi domáhať sa akéhokoľvek vecného a finančného plnenia spojeného so stavbou v rozsahu uzatvorenia, rekultivácie a monitorovania Riadenej skládky TKO Ploštiny.

2. Žalobca svoj žalobný návrh zdôvodnil tým, že medzi žalobcom, Mesto Prievidza a žalovaným, TEZAS Prievidza s.r.o. IČO: 46948023 prebieha v súčasnosti na tunajšom súde konanie, pod sp.zn. 7Cb/29/2015, o odporovateľnosť právneho úkonu predaja časti podniku spoločnosti TEZAS, spol. s r.o., so sídlom v Prievidzi. V rámci vyššie uvedeného konania sa vykonáva dokazovanie aj v tom smere, či predajom časti podniku predávajúceho, t.j. spol. TEZAS, spol. s r.o., so sídlom v Prievidzi, ku ktorému predaju došlo v roku 2013, bol sledovaný účel znížiť takto vymožitelnosť pohľadávok Mesta Prievidza voči žalobcovi. Rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 8Cb/21/2014-662, bol žalobca (TEZAS, spol. s r.o.) zaviazaný zaplatiť Mestu Prievidza peňažnú pohľadávku v sume 64.728,07 eur s príslušenstvom, z titulu príjmu na strane žalobcu z predaja vyseparovaných zložiek komunálneho odpadu za čas od 1.1.2013 do 31.12.2013. V konaní, sp.zn. 7Cb/29/2015, sa snaží Mesto Prievidza preukázať, že predávajúci časti svojho podniku (žalobca) sledoval právnym úkonom predaja časti svojho podniku v roku 2013

takisto účel znížiť vymožitelnosť nároku Mesta Prievidza voči nemu na plnenie, spočívajúce v údajnej právnej povinnosti žalobcu zrealizovať na vlastné náklady stavbu Uzatvorenie a rekultivácia Skládky komunálnych odpadov Prievidza - Ploštiny, SO 107, titulom statusu prevádzkovateľa dotknutej skládky. Či takáto povinnosť žalobcu voči žalovanému (a tomu zodpovedajúce právo na plnenie na strane Mesta Prievidza) vôbec vznikla, ak áno - kedy vznikla, v akom rozsahu a či existuje a je právom na plnenie vymáhateľným, je nevyhnutné z dôvodu správneho a spravodlivého rozhodnutia súdu v konaní sp.zn. 7Cb/29/2015 ustáliť meritórnym rozhodnutím súdu v samostatnom konaní nielen ako predbežnú otázku v už prebiehajúcom konaní č.k. 7Cb/29/2015, vychádzajúc najmä zo znenia článku II Základných princípov Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). S poukazom na § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 CSP, žalobca spolu s návrhom na vydanie tohto rozhodnutia podal tiež procesný návrh na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vo veci sp.zn. 7Cb/29/2015.

3. Žalobca v podanej žalobe takisto okrem iného uviedol, že žalovaný vykonával v rokoch 1991-1996 svoje povinnosti na úseku nakladania s komunálnym odpadom prostredníctvom vlastnej príspevkovej organizácie, Technické a záhradnícke služby Mesta Prievidza. Táto príspevková organizácia požiadala Obvodný úrad životného prostredia v Prievidzi o vydanie stavebného povolenia, stavby s názvom „Riadená skládka TKO Ploštiny“, ktorej stavba bola povolená Stavebným povolením č. SP 221/1991, zo dňa 2.4.1991, právoplatným dňa 21.4.1991, s tam uvedenými podmienkami realizovania stavby. Po ukončení stavby vydal správny orgán kolaudačné rozhodnutie pod č. ZP 552/1991-SP, zo dňa 15.8.1991 a stavba bola v terénne zameraná geometrickým plánom č. 243-208-054-91, ktorý vyhotovila GEODÉZIA, štátny podnik Žilina. Prevádzkovateľom tejto stavby bolo Mesto Prievidza, a to až do 31.12.1996. Vlastníkom stavby - telesa skládky bez pozemku bolo od počiatku a stále je Mesto Prievidza. Dňa 31.12.1996 uzatvorilo Mesto Prievidza so žalobcom v poradí prvú nájomnú zmluvu a takisto v poradí prvú komisionársku zmluvu. Podľa týchto zmlúv Mesto Prievidza zverilo do odplatného nájmu (užívania) žalobcovi, ako nájomcovi, hnutel'ny a nehnuteľný majetok, pričom účelom nájmu bol aj prenos povinností Mesta Prievidza, súvisiacich s výkonom verejnoprospešných činností obce v oblasti zberu, zhromažďovania a nakladania s komunálnym odpadom. Na tento účel vstúpil žalobca do užívania už jestvujúcej skládky komunálneho odpadu Ploštiny, s povinnosťou platiť žalovanému ročné nájomné za túto časť predmetu nájmu, v sume 609.000 Sk. Rozsah vykonávania činností na zverenom majetku (podľa nájomnej zmluvy) vo vzťahu k nakladaniu s komunálnym odpadom určovala Komisionárska zmluva. Obe vyššie uvedené zmluvy nadobudli účinnosť 1.1.1997. Žalobca následne požiadala, pričom bolo v jeho prospech vydané rozhodnutie o súhlase správneho orgánu, podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 238/1991 Zb., na prevádzkovanie skládky komunálneho odpadu (ďalej aj len „SKO“) - Rozhodnutie Okresného úradu v Prievidzi, odbor životného prostredia č. OZP 3618/1997/OH zo dňa 21.1.1998. Rozhodnutie o súhlase na prevádzkovanie skládky bolo vydané na dobu určitú do 31.12.2000, pretože predpokladaná životnosť skládky bola už v čase udelenia súhlasu správnym orgánom predpokladaná do roku 2000. Nový prevádzkovateľ (žalobca) mal povinnosť plniť si povinnosti prevádzkovateľa podľa § 8 zákona č. 238/1991 o odpadoch a povinnosť vypracovať projekt uzatvorenia a rekultivácie skládky a povinnosť po skončení prevádzkovania skládky zabezpečiť (nie financovať) uzatvorenie a rekultiváciu skládky. Predmetom nájmu podľa nájomnej zmluvy (ďalej aj len „NZ“), s dátumom 31.12.1996, sa mali stať aj nehnuteľnosti slúžiace na nakladanie s komunálnym odpadom. Stavba skládky vo vlastníctve Mesta Prievidza (bez pozemku) nebola ani po jej kolaudácii účtovne a evidenčne zaradená do majetku Mesta Prievidza, hoci reálne existovala ako stavba telesa skládky na cudzom pozemku a bola prevádzkovaná Mestom Prievidza do 31.12.1996. Z týchto dôvodov tiež k odovzdaniu a prevzatíu tejto časti z celkovej masy predmetu nájmu došlo iba neformálnym spôsobom a žalobca vykonával prevádzkovanie skládky od 1.1.1997, pričom už v tom čase obe strany sporu mali vedomosť, že na účely ukladania komunálneho odpadu bude skládka naplnená v období 2-3 rokov. Z doslovného znenia povinností prevádzkovateľa skládky tuhého komunálneho odpadu podľa zákona č. 238/1991 Zb. v znení platnom od 1.1.1997, nevyplývala pre žalobcu právna povinnosť z vlastných finančných prostriedkov financovať uzatvorenie a rekultiváciu existujúcej skládky tuhého komunálneho odpadu vo vlastníctve Mesta Prievidza, iba po skončení prevádzkovania skládky zabezpečiť uzatvorenie a rekultiváciu skládky. Vo vzťahu k správnym orgánom k vydanému rozhodnutiu pre žalobcu o súhlase na prevádzkovanie skládky Ploštiny a tam uvedeného naplnenia jej kapacity v roku 2000, oznámil žalobca žalovanému písomne s dátumom vyhotovenia listiny 26.6.2000, doručené žalovanému dňa 27.6.2000, že ku dňu 30.6.2000, dôjde definitívne k naplneniu kapacity skládky, žiada (žalobca) o uzatvorenie zmeny znenia nájomnej zmluvy s dátumom 31.12.1996, s tým, že žalobca počnúc dňom 30.6.2000 ukončí platenie zmluvného nájomného Mestu Prievidza a ukončenie prevádzky skládky, jej zakrytie a rekultivácia má byť predmetom rokovania medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca znovu neformálne,

rovnako ako do užívania telesa skládky prevzal, odovzdal toto kapacitne naplnené späť do dispozícii Mesta Prievidza ešte v roku 2000 a súčasne na základe písomnej požiadavky zo strany Mesta Prievidza začal vykonávať stavebno-právne úkony pre vybudovanie novej skládky tuhého komunálneho odpadu (ďalej aj len „TKO“). Žalobca požiadaval v roku 2000 o vydanie stavebného povolenia na stavbu s názvom Skládky komunálnych odpadov Prievidza - Ploštiny, úprava a rozšírenie, v ktorej žiadosti mu okresný úrad, odbor životného prostredia, vyhovel. Investorom stavby - stavebne novej funkčne aj prevádzkovo úplne samostatnej skládky TKO bol žalobca a tento má aj novú skládku zaradenú vo svojom majetku. Táto stavba stojí na pozemku vo vlastníctve Hornonitrianskych baní Prievidza a.s. a investor stavby (žalobca) mal zriadený nájomný vzťah k pozemku. Nová skládka, povolená Verejnou vyhláškou, bola skolaudovaná rozhodnutím, zo dňa 28.12.2000, mimo objektu SO 107. Stavba telesa tzv. novej skládky stavebne a funkčne samostatnej a odlišnej od skládky TKO Ploštiny I je situovaná v teréne tak, že bezprostredne nadväzuje na teleso pôvodnej skládky Ploštiny I, tej ktorej nájomcom a prevádzkovateľom bol žalobca od 1.1.1997 do naplnenia jej kapacity, t.j. do dňa 30.6.2000. Každá z vyššie uvedených skládok je úplne funkčne samostatnou (vlastné vrty, vlastný monitoring) a to aj z pohľadu prevádzkovania každej z nich, pretože každá má vlastný prevádzkový poriadok. Po 1.7.2000 sa žalovaný voči žalobcovi už nedomáhal ďalších úhrad nájomného podľa nájomnej zmluvy uzatvorenej 31.12.1996. Dňa 2.1.2002 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená nová nájomná zmluva o nájme hnutelného a nehnuteľného majetku patriaceho Mestu Prievidza. V predmete nájmu podľa novej nájomnej zmluvy už nie je uvedený ako predmet nájmu Skládky komunálneho odpadu, ale iba zariadenie mostná váha s prístupovou komunikáciou - ide o zariadenie patriace do majetku žalovaného potrebné pre prevádzkovanie tzv. novej skládky vo vzťahu k plneniu záväzkov žalobcu z komisionárskej zmluvy. Od 1.7.2000, napriek existencii nájomného vzťahu a komisionárskeho vzťahu, nemohol a ani nevykonával žalobca z objektívnych dôvodov, nezávislých od jeho vôle, činnosť prevádzkovateľa skládky Ploštiny I v zmysle zhromažďovania a následného uloženia zhromaždeného komunálneho odpadu na skládke Ploštiny, pretože jej kapacita to už od 1.7.2000 neumožňovala, teda od 1.7.2000 mohol žalobca vykonávať činnosť prevádzkovateľa tejto skládky iba v rozsahu udržiavacích a monitorovacích činností. Od 2.1.2002 nevykonával žalobca ani činnosti udržiavacie a monitorovacie vo vzťahu ku skládke Ploštiny I, pretože od 2.1.2002 stratil postavenie nájomcu. Zákon č. 238/1991 Zb., ani nájomná zmluva a komisionárska zmluva nezaložili záväzok žalobcu voči žalovanému v rozsahu povinnosti žalobcu vykonať uzatvorenie a rekultiváciu skládky TKO Ploštiny I na náklady žalobcu. Od 2.1.2002 (ukončenie nájmu skládky Ploštiny I) nemal žalobca ani zmluvnú a ani zákonnú povinnosť tvorby účelovej rezervy na uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie skládky Ploštiny I. Zákon č. 223/2001 Z.z. v § 22 ods. 1 zaviedol novú povinnosť pre prevádzkovateľa skládok odpadu, spočívajúcu v povinnosti vytvárať účelovú finančnú rezervu, určenú na následne uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie skládky, s tým, že pokiaľ ten istý prevádzkovateľ prevádzkuje skládok viac, je povinný vytvárať takúto účelovú finančnú rezervu vo vzťahu ku každej z prevádzkovaných skládok osobitne. Z vyššie uvedených záverov možno uzavrieť, že úplne ukončenie prevádzkovania skládky Ploštiny I zo strany žalobcu v rozsahu všetkých činností, ktoré je možno pod tento pojem zahrnúť, sa skončilo najneskôr dňa 1.1.2002, od 2.1.2002 nebol žalobca prevádzkovateľom, nájomcom a ani užívateľom skládky Ploštiny I. Nová skládka TKO, vybudovaná a financovaná žalobcom, ako investorom, na náklady žalobcu, v majetku žalobcu, nachádzajúca sa na prenajatom pozemku vo vlastníctve Hornonitrianskych baní Prievidza, a.s., je stavebne a aj funkčne samostatnou stavbou, odlišnou od stavby telesa skládky Ploštiny I, nie je súčasťou skládky Ploštiny I a ani jej príslušenstvom, pričom jej realizáciou nedošlo k vykonaniu zmeny veci (§ 667 Občianskeho zákonníka) a ani k vykonaniu opravy k predmetu nájmu (§ 668 - 669 Občianskeho zákonníka). V nadväznosti na vyššie uvedené vyplýva záver, že vo vzťahu k skládke TKO Ploštiny I nevznikla žalobcovi povinnosť vytvárať od 1.7.2002 účelovú finančnú rezervu na uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie tejto skládky, pretože žalobca už nemal postavenie jej prevádzkovateľa ku dňu vzniku tejto zákonnej povinnosti a pokiaľ by súd dospel k odlišnému záveru, tak tvorba zákonnej účelovej finančnej rezervy nebola ani objektívne možnou pre neexistenciu žiadnej voľnej kapacity skládky Ploštiny I po 30.6.2000. Naopak, vo vzťahu k vlastnej tzv. novej skládke, povolenej verejnou vyhláškou, s dátumom 27.7.2000, vznikla žalobcovi zákonná povinnosť tvorby účelovej finančnej rezervy od 1.7.2002, ktorá je však účelovo viazaná výlučne na uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie skládky TKO, ktorú vybuďoval a ktorej vlastníkom je žalobca. Vo vzťahu k tejto vlastnej skládke nevznikla žalobcovi povinnosť použiť vytvorenú finančnú rezervu na účel uzatvorenia, rekultivácia a monitorovanie skládky Ploštiny I. V súvislosti s povolením stavby tzv. novej skládky si vymienil stavebný úrad pre povolenie stavby aj objekt SO 107 bez právneho dôvodu, čo žalobca nenamietal, pretože mal záujem čo najskôr vybudovať vlastnú novú skládku, aby došlo k plynulému ukladaniu odpadu po naplnení skládky Ploštiny I na novovybudovanú skládku. Z opatrnosti, ak by súd ustálil, že žalovanému vzniklo voči

žalobcovi právo domáhať sa plnenia vo forme uzatvorenia, rekultivácie a monitorovania skládky TKO Ploštiny I a financovania takéhoto vecného plnenia z vlastných finančných prostriedkov žalobcu, resp. z vytvorenej účelovej finančnej rezervy, ktorú žalobca vytváral od 1.7.2002, avšak iba vo vzťahu k novej skládke TKO, vzniesol žalobca námietku premlčania nárokov na akékoľvek vecné i finančné plnenie Mesta Prievidza voči nemu. Žalobca sa touto žalobou domáhal rozhodnutia podľa § 137 písm. c/ CSP, pričom tvrdil, že na jeho strane existuje naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože jeho postavenie k tvrdeným nárokom Mesta Prievidza voči nemu (v konaní vedenom pod sp.zn. 7Cb/29/2015) je právne neistým a preventívne - predchádzajúc tak žalobe na plnenie, ktorá zrejme bude zo strany Mesta Prievidza voči žalobcovi nasledovať, je na mieste ustáliť a meritórne určiť, či tu žalovaným tvrdené právo voči žalobcovi je alebo nie je.

4. Žalovaný vo svojom prvom, elektronickom podaní k meritu veci uviedol, že zákon o odpadoch č. 238/1991 Zb. upravoval v § 14, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak výslovne nie je uvedené inak. Vzhľadom k tomu, že o žiadosti žalobcu rozhodoval orgán štátnej správy, sú názoru, že rozhodnutie o tejto žalobe nespadá do rozhodovacej právomoci všeobecných súdov. Súd nie je ani vecne príslušný rozhodnúť o nárokoch žalobcu. Žalovaný v tomto konaní nie je pasívne vecne legitimovaný vzhľadom na skutočnosť, že nebol nikdy prevádzkovateľom skládky, naopak prevádzkovateľom skládky odpadov, povolenej v roku 1991 bol žalobca v zmysle rozhodnutia Okresného úradu v Prievidzi, odbor životného prostredia (ďalej aj len „OkÚ ŽP“) sp. zn. OZP 3618/97/OH z 21.1.1998. Touto žalobou sa nevyrieši ani žalobcom tvrdený neistý stav, naopak domnievajú sa, že touto žalobou sa chce žalobca vyhnúť povinnosti uloženej mu nielen zákonom, ale i príslušnými rozhodnutiami vydanými Okresným úradom v Prievidzi. Rozhodnutím súdu sa nezmení právne postavenie žalobcu, keďže bol prevádzkovateľom skládky odpadov, povolenej v roku 1991, čo preukazuje samotné rozhodnutie OkÚ ŽP sp. zn. OZP 3618/97/OH z 21.1.1998. Nesúhlasia s tým, aby súd konanie prerušil do skončenia konania vo veci sp.zn. 7Cb/29/2015, keďže žalobca nie je stranou sporu v tejto právnej veci a teda nie je oprávnený navrhnúť prerušiť konanie. Tvrdenia žalobcu o tom, že prevádzkovateľom skolaudovanej stavby - skládky a vlastníkom stavby telesa skládky bolo a stále je Mesto Prievidza, pravdivé nie sú, čo preukazujú týmito skutočnosťami: 1. žiadateľom o vydanie stavebného povolenia z roku 1991 boli Technické a záhradnícke služby Mesta Prievidza, riaditeľom tejto organizácie od 1.1.1989 bol L. R. ako aj T. P., ktorí boli neskôr zakladateľmi a aj konateľmi spoločnosti žalobcu; 2. Geometrický plán č. 243-208-054-91, z 15.8.1991, priložený ku kolaudačnému rozhodnutiu v časti výkaz výmer rovnako označuje žalobcu za vlastníka/užívateľa riadenej skládky odpadu; 3. Rozhodnutím OkÚ ŽP sp. zn. 19/1993-OH, z 17.3.1993, bol daný súhlas na prevádzkovanie zariadenia - zneškodňovanie odpadov, Riadená skládka TKO - Ploštiny, technickým a záhradníckym službám Mesta Prievidza. Žalobca uvádza, že skládka odpadu bola prevádzkovaná Mestom Prievidza súvisle od roku 1991 do 31.12.1996. Tu je však potrebné uviesť, že prevádzkovateľom bola príspevková organizácia Technické a záhradnícke služby Mesta Prievidza, ktorá mala samostatnú právnu subjektivitu. Žalovaný v roku 1996 vyhlásil verejnú súťaž na transformáciu činnosti Technických a záhradníckych služieb, alebo jej časti. Na žalobcu ako víťaza verejnej súťaže následne prešli povinnosti zabezpečovať služby na úseku odpadového hospodárstva, pričom podrobnosti upravovala nájomná i komisionárska zmluva, vrátane ich dodatkov. Následne bol žalobcovi, ako prevádzkovateľovi skládky, daný súhlas na prevádzkovanie skládky odpadov tretej stavebnej triedy Prievidza - Ploštiny, ktorá sa nachádza na parcele č. X/X v k.ú. Z. L. a na parcele č. XXXX/X v k.ú. O. a jej zneškodňovanie Okresným úradom v Prievidzi, odbor životného prostredia z 21.1.1998. Medzi podmienky tohto súhlasu patrili okrem iného i vypracovať projekt uzavretia a rekultivácie skládky, po skončení prevádzkovania skládky zabezpečiť uzavretie a rekultiváciu skládky (strana 3 rozhodnutia OZP 3618/1997/OH z 21.1.1998). Pokiaľ žalobca uvádza, že vyššie uvedené rozhodnutie ukladalo prevádzkovateľovi (žalobcovi) povinnosť vypracovať projekt - uzavretia a rekultivácie skládky a povinnosť po skončení prevádzkovania skládky zabezpečiť (nie financovať) uzavretie a rekultiváciu skládky, uvádzajú, že pod pojmom zabezpečiť uzavretie a rekultiváciu skládky z formulácie uvedenej v zákone vyplýva jej zabezpečenie nielen po technickej, ale i organizačnej, či finančnej stránke. Je nepochybné, že žalobca bol prevádzkovateľom stavby skládky a zariadenia, keďže bol na skládku privázaný žalobcom odpad, je teda irelevantné, či bol alebo nebol spísaný protokol o odovzdaní skládky. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že prevádzkovateľom skládky bol žalobca, ktorý v súlade s komisionárskou zmluvou zabezpečoval úlohy na úseku odpadového hospodárstva. Žalovanému nikdy nebola uložená povinnosť orgánom štátnej správy vypracovať projekt uzatvorenia skládky, či samotnú skládku uzatvoriť, túto povinnosť ukladá zákon i samotné rozhodnutie prevádzkovateľovi skládky, t.j. žalobcovi. Uvedené preukazuje vyššie uvádzané rozhodnutie v podmienke č. 13, ako aj stavebné povolenie sp. zn. OZP 1692/2000/SP, z

27.7.2000, ktoré obsahovalo SO 107 Uzavretie skládky - rekultivácia (diel SO 07/1, SO 07/2) na strane 6 tohto rozhodnutia v bode 7 - stavba bude dokončená najneskôr do SO 07 do 31.12.2008. Z hľadiska rekultivácie skládky uzatvorenia a monitorovania je irelevantné, kto je vlastníkom pozemku, na ktorom je skládka, či kto je vlastníkom odpadu. Rozhodnou skutočnosťou pre to, kto je povinný uzatvoriť, rekultivovať a monitorovať skládku je to, komu boli v rozhodnutí uložené tieto povinnosti. Je nepochybné, že uvedeným subjektom bol a stále je žalobca. Po naplnení kapacity skládky žalobca ako prevádzkovateľ nepožiadala príslušný orgán štátnej správy o jej uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie skládky Ploštiny a vybudovanie novej skládky, ale požiadala o vydanie stavebného povolenia, ktorého predmetom bola úprava a rozšírenie skládky Ploštiny. Žalobca nepostupoval v zmysle podmienky č. 13 rozhodnutia OkÚ ŽP sp. zn. OZP 3618/1997/OH z 21.1.1998 - vypracovať projekt uzavretia a rekultivácie skládky, po skončení prevádzkovania skládky zabezpečiť uzavretie a rekultiváciu skládky a ani podľa § 12 ods. 4 písm. c/ nariadenia vlády č. 606/1992 Zb. v znení platnom v roku 2000, žalobca však požiadala v roku 2000 o vydanie stavebného povolenia OkÚ ŽP na stavbu - skládka komunálneho odpadu Prievidza - Ploštiny - úprava a rozšírenie, na pozemku parcela č. XXXX, v k.ú. Z. L.. Následne bola táto stavba skolaudovaná a žalobca požiadala o udelenie súhlasu na prevádzkovanie zariadenia na zneškodňovanie odpadov „Skládka stavebnej triedy Prievidza - Ploštiny, ktorá sa nachádza na parcele č. XXXX/X v k.ú. Z. L. a na parcele č. XXXX/X v k.ú. O.“. Na strane 3 rozhodnutia OkÚ ŽP č. OZP 3618/1997-OH, z 21.1.1998, sa uvádza, že prevádzkovateľ skládky podľa rozhodnutia z roku 1998 realizáciou stavby - úprava a rozšírenie, zvýšil kapacitu pôvodnej skládky. Žalovaný má za to, že z logického hľadiska, keď sa uvádza „úprava a rozšírenie“, má sa za to, že išlo o úpravu a rozšírenie pôvodnej skládky. Z listu, zo dňa 1.4.1998, spolu s prílohou, vyplýva, že žalobca si bol vedomý svojej povinnosti zabezpečiť uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie skládky odpadov Ploštiny I a II (teda pôvodnej a rozšírenej), keďže mal vo svojom finančnom pláne na to vyčleniť finančné prostriedky. Žalovaný nesúhlasí s tým, že stavba telesa tzv. novej skládky je stavebne i funkčne samostatná a odlišná od skládky starej, keďže samotný žalobca vo svojej žiadosti o vydanie potvrdenia na čerpanie finančnej rezervy, z 27.2.2014, adresovanej OkÚ Prievidza žiada o čerpanie tejto rezervy, pričom uvádza, že stará skládka odpadov má spoločný systém monitorovania kvality podzemných vôd atď. s novou skládkou odpadov a že sa budú monitorovať ako jeden celok. Žalobca nesprávne uviedol, že predmetom nájmu v nájmovej zmluve z roku 2002 bolo iba zariadenie mostnej váhy s prístupovou komunikáciou. V uvedenej nájmovej zmluve, v článku II (predmet nájmu), sú v bode 2a a nasledovných uvedené i ďalšie zariadenia skládky. Skutočnosť, že až v roku 2002 bola zavedená zákonná povinnosť tvoriť účelovú finančnú rezervu neznamena, že žalobca nemal ako prevádzkovateľ skládky tvoriť rezervu. Žalobca ako prevádzkovateľ skládky si mal zhromažďovať finančné prostriedky na finančné krytie uzatvorenia, rekultivácie a monitorovania skládky odpadov aj pred rokom 2002. Žalobca aj zabezpečil uzatvorenie, rekultiváciu skládky povolenej v roku 1991 a rozšírenej v roku 2000, pretože uzatvoril so spoločnosťou TMG a.s. zmluvu o dielo, ktorej predmetom bolo uzatvorenie a rekultivácia skládky odpadu. Majú vedomosť o tom, že cena za dielo bola zhodná s výškou účelovej finančnej rezervy, ktorá bola na rekultiváciu predmetnej skládky. V tejto súvislosti žiadali súd o zabezpečenie tohto dôkazu z predmetného spisu tunajšieho súdu, resp. prostredníctvom žalobcu. Žalovaný má za to, že išlo o úpravu a rozšírenie starej skládky a nevznikla iná samostatná skládka, ako to tvrdí žalobca. Žalovaný má za to, že v čase od 1.7.2000 do 2.1.2002 bol žalobca ako prevádzkovateľ povinný zabezpečovať činnosti (monitoring), ako aj uzatvorenie, rekultiváciu skládky v zmysle rozhodnutia z 21.1.1998, rozhodnutia OkÚ ŽP sp. zn. OSZP 169/2000/SP z 27.7.2000, bez ohľadu na to, či bol nájomcom alebo užívateľom. Za prevádzkovateľa sa žalobca považuje až dovtedy, kým nesplní povinnosti (uzatvoriť, rekultivovať, a monitorovať skládku po určenú dobu), vyplývajúce zo zákona a z príslušných rozhodnutí, prípadne kým príslušný orgán štátnej správy nerozhodne o zmene prevádzkovateľa. Žalobca uvádzal, že v stavebnom povolení OkÚ ŽP sp. zn. OSZP 1692/2000/SP, z 27.7.2000, si vymienil stavebný úrad pre povolenie stavby aj objekt ako SO 107 bez právneho dôvodu, ktorý žalobca nenamietal. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si je vedomý minimálne od roku 2000, že má povinnosť uzatvoriť a rekultivovať aj stavebný objekt SO 107. Uvedené tvrdenie potvrdzuje i list Výpočet nákladov z 24.9.2001, ktorý obsahuje odkaz na stavebné povolenie z 27.7.2000. Ak sa žalobca domnieval, že nie je prevádzkovateľom skládky, mal sa domáhať tohto určenia v zákonných lehotách. Je preto nepochopiteľné, prečo sa žalobca domáha preukázania opaku po 19 rokoch od vydania rozhodnutia, z dôvodu ktorého vznášajú námietku premlčania. Žalovaný súčasne považuje za nelogické vzniesenie námietky premlčania v tomto konaní žalobcom, vzhľadom na to, že zo strany žalovaného nedošlo k uplatneniu si nároku formou protinávrhu ako aj na formuláciu žalobcových petítov. Podľa žalovaného žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, resp. na podaní tejto negatívnej určovacej žaloby, pretože kto je prevádzkovateľom, resp. nie je, je v rozhodovacej kompetencii príslušného orgánu štátnej správy. Od roku 1998, kedy sa žalobca stal prevádzkovateľom

skládky povolenej v roku 1991, sa nijako nezmenilo právne postavenie žalobcu a žalovaného k tejto skládke odpadov a nedošlo k takým okolnostiam, ktoré by preukázali naliehavosť právneho záujmu na určení nároku, ktorého sa žalobca domáha. Žalobcom uvádzané stavebné povolenie (petit I) z roku 1991 ešte neodvodzuje, že sa nejaký subjekt stane automaticky prevádzkovateľom skládky, tento status nadobudne, až keď o tom rozhodne príslušný orgán štátnej správy po preukázaní zákonných podmienok. K žalobcom navrhovanému petitu II uvádzajú, že je evidentné, že prijatím zákona č. 223/2001 Z.z. vznikla prevádzkovateľovi skládky zákonná povinnosť tvoriť účelovú finančnú rezervu vo vzťahu k starej skládke z roku 1991, neznamená to však, že žalobca nemal povinnosť na svoje náklady zabezpečiť uzatvorenie, rekultiváciu a monitoring skládky odpadov, v súlade s platným zákonom o odpadoch, či v súlade s rozhodnutím OkÚ ŽP sp. zn. OZP 3618/1997/OH z 21.1.1998 a rozhodnutím OkÚ ŽP č. OZP 2945/2000/OH z 28.12.2000. K žalobcom navrhovanému petitu III uvádzajú, že žalovaný má za to, že žalobca ako prevádzkovateľ skládky v zmysle rozhodnutia OkÚ odbor životného prostredia sp. zn. OZP 3618/1997/OH, z 21.1.1998 a § 12 ods. 4 písm. c/ nariadenia vlády č. 606/1992 Z.z. má povinnosť zabezpečiť uzatvorenie, zrekultivovanie a monitorovanie skládky odpadu. K alternatívne petitu uviedli, že ide o široko koncipovaný a nejasný petit, pričom súd nemôže zbaviť stranu sporu jej práv domáhať sa akéhokolvek plnenia. Z vyššie uvedených dôvodov žiadali žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť.

5. Zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, neúčast' na ňom neospravedlnil. Pri doručovaní súdnych zásielok žalovanému postupoval súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). U žalovaného platí fikcia doručenia mu predvolania na pojednávanie dňom 14.4.2022.

6. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní vypočutím právneho zástupcu žalobcu a oboznámením obsahu spisu, osobitne žaloba č.l. 1-13, stavebné povolenie č.l. 14, kolaudačné rozhodnutie č.l. 21, rozhodnutie Okresného úradu Prievidza odbor životného prostredia zo dňa 21.1.1998 č.l. 27, nájomná zmluva č.l. 31, 35, list žalobcu adresovaný Mestu Prievidza zo dňa 1.6.1999, list Mesta Prievidza žalobcovi zo dňa 14.2.2000, list žalobcu adresovaný žalovanému zo dňa 17.2.2000, oznámenie o ukončení živnosti skládky TKO Ploštiny zo dňa 26.6.2000 č.l. 39, list Mesta Prievidza žalobcovi zo dňa 11.9.1998 č.l. 40, list žalobcu žalovanému zo dňa 1.6.2000 č.l. 42, stavebné povolenie zo dňa 27.7.2000, nájomná zmluva medzi HBP a žalobcom zo dňa 26.1.2000 č.l. 52, nájomná zmluva zo dňa 4.3.2002 č.l. 54, kolaudačné rozhodnutie č.l. 56, list žalobcu adresovaný žalovanému zo dňa 22.3.2001 č.l. 61, rozhodnutie Okresného úradu Prievidza, odbor živnostenský zo dňa 28.12.2000 č.l. 62, nájomná zmluva medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom zo dňa 2.1.2002 č.l. 66, list žalobcu adresovaný žalovanému 20.9.1999 č.l. 70, vyjadrenie žalovaného vo veci OS Prievidza sp.zn. 7Cb/29/2015 č.l. 73, list Mesta Prievidza žalobcovi zo dňa 28.10.2013 č.l. 84, vyjadrenie žalovaného k meritu veci č.l. 109, rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Prievidza zo dňa 17.3.1993 č.l. 113, vyhlásenie verejnej súťaže č.l. 115, komisionárska zmluva, resp. jej časť uzavretá medzi stranami sporu č.l. 120, Doplnok č. 1 k predmetnej zmluve č.l. 122, list žalobcu adresovaný žalovanému zo dňa 1.4.1998 č.l. 125, žiadosť o vydanie potvrdenia na čerpanie finančnej rezervy zo dňa 27.2.2014 č.l. 128, nájomná zmluva uzatvorená medzi mesto Prievidza a TEZAS spol. s r.o. zo dňa 2.1.2002 č.l. 129, Doplnok č. 1 nájomnej predmetnej zmluvy zo dňa 1.7.2002 č.l. 133, výpočet nákladov na uloženie 1tony TKO Ploštiny č.l. 134, list žalobcu adresovaný žalovanému zo dňa 10.2.2003 ohľadne tvorby účelovej finančnej rezervy v roku 2002 č.l. 135, výzva súdu adresovaná správkyni konkurznej podstaty č.l. 186 a úpadcovi č.l. 187, vyjadrenie žalobcu č.l. 189, oznámenie správkyni konkurznej podstaty č.l. 191, výpis z Obchodného registra na žalobcu č.l. 208 a pripojený spis Okresného úradu Prievidza organizačný odbor, č. OŽP 1692/2000/SP, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

7. Dňa 2.4.1991 vydal Obvodný úrad životného prostredia v Prievidzi, pod sp.zn. SP221/91, stavebné povolenie žiadateľovi Technické a záhradkárске služby Mesta Prievidza so sídlom Prievidza na stavbu „Riadená skládka TKO Ploštiny“, s tým, že stavba bude umiestnená na pozemku parcela č. XXXX v k.ú. O. a parcela č. XXXX/X v k.ú. Z. L.. Stavba mala byť ukončená dňa 30.6.1991. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.1991.

8. Dňa 15.8.1991 vydal Obvodný úrad životného prostredia, oddelenie územného rozvoja a štátnej stavebnej správy Prievidza, na návrh Mestského úradu Prievidza, zo dňa 9.7.1991, kolaudačné rozhodnutie pre stavbu „Riadená skládka TKO Ploštiny“.

9. Medzi stranami nebolo v priebehu konania sporné, že žalovaný vykonával v minulosti svoje povinnosti na úseku nakladania s komunálnym odpadom prostredníctvom príspevkovej organizácie Technické a záhradnícke služby Mesta Prievidza, ktorá príspevková organizácia aj požiadala Obvodný úrad životného prostredia v Prievidzi o vydanie predmetného stavebného povolenia.

10. Rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia, oddelenie štátnej správy v odpadovom hospodárstve Prievidza, pod sp.zn. ŽP 19/1993-OH, bol daný súhlas na základe vykonaného správneho konania podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 238/1991 Zb. o odpadoch, na prevádzkovanie zariadenia na zneškodňovanie odpadov „Riadená skládka TKO - Ploštiny“, Technickým a záhradníckym službám Mesta Prievidza, za podmienok uvedených vo vyššie uvedenom rozhodnutí.

11. Od kolaudácie predmetnej skládky (rok 1991) až do 31.12.1996, predmetnú skládku prevádzkovala príspevková organizácia Mesta Prievidza - Technické a záhradnícke služby Mesta Prievidza, ktorá mala samostatnú právu subjektivitu.

12. Dňa 2.7.1996 vyhlásilo Mesto Prievidza, v zmysle zákona č. 263/1993 Z.z. o verejnom obstarávaní v platnom znení, verejnú súťaž na „Transformáciu činností Technických a záhradníckych služieb alebo jej časti s výnimkou športových zariadení“, s termínom realizácie od 1.1.1997. Predmetná súťaž aj so zverejnenými súťažnými podkladmi bola zverejnená v Obchodnom vestníku č. 15/96.

13. Žalobca vyššie uvedenú verejnú súťaž vyhral, na základe čoho na neho prešli povinnosti ohľadne zabezpečovania služieb na úseku odpadového hospodárstva, v rozsahu ako to vyplýva z následne uzavretých právnych úkonov medzi Mestom Prievidza a žalobcom (Nájomná zmluva uzavretá podľa § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi prenajímateľom, Mestom Prievidza a nájomcom, TEZAS, spol. s r.o. zo dňa 31.12.1996, Komisionárska zmluva uzatvorená podľa § 577 a nasl. Obchodného zákonníka, dňa 31.12.1996, medzi komitentom, Mestom Prievidza a komisionárom, TEZAS, spol. s r.o., v zmysle Dodatku č. 1 zo dňa 9.9.1997).

14. Z Nájomnej zmluvy, uzavretej dňa 31.12.1996, vyplýva, že prenajímateľ prenecháva nájomcovi na užívanie nehnuteľnosti a zariadenia s príslušenstvom vo vlastníctve Mesta Prievidza s prednostným právom kúpy pre nájomcu, slúžiacich pre výkon činností tam uvedených, okrem iného aj nakladania s komunálnym odpadom. Táto zmluva bola uzavretá na dobu určitú, do 31.12.2001.

15. Podľa Komisionárskej zmluvy, zo dňa 31.12.1996, v znení Dodatku, zo dňa 9.9.1997, sa komisionár (žalobca) zaviazal, že za podmienok dohodnutých v zmluve obstará vlastným menom pre komitenta výkon verejnoprospešných služieb, ktoré je komitent (Mesto Prievidza) povinný zabezpečovať v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 písm. f/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení, okrem iného aj odstraňovanie komunálnych odpadov, a síce zber a odvoz komunálneho odpadu z normalizovaných nádob pre obyvateľov mesta a podnikateľské subjekty na území mesta, zneškodňovanie ukladania odpadu zo zberu z normalizovaných nádob z územia Mesta Prievidza a separovaný zber komunálneho odpadu na území Mesta Prievidza, jeho triedenie, preprava a predaj.

16. Rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi, odbor životného prostredia, zo dňa 21.1.1998, sp.zn. OZP 3618/97/OH, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2.1998, bol žalobcovi, spoločnosti TEZAS, spol. s r.o., so sídlom v Prievidzi, daný ako prevádzkovateľovi predmetnej skládky, súhlas podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 238/1991 Zb. o odpadoch v znení neskorších predpisov, na prevádzkovanie skládky odpadov tretej stavebnej triedy Prievidza - Ploštiny, ktorá sa nachádza na parcele č. XXXX/X v k.ú. Z. L. a na parcele č. XXXX/X v k.ú. O.. Súhlas bol daný na dobu určitú, do 31.12.2000, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia súčasne vyplýva, že životnosť skládky sa predpokladala do roku 2000. Medzi podmienky daného súhlasu patrili okrem iného i vypracovať projekt uzavretia a rekultivácie skládky po skončení prevádzkovania skládky, zabezpečiť uzavretie a rekultiváciu skládky (strana 3 rozhodnutia).

17. Na základe žiadosti žalobcu o vydanie Stavebného povolenia, Okresný úrad v Prievidzi, odbor životného prostredia, vydal pod sp.zn. OZP 1692/2000/SP, dňa 27.7.2000, žalobcovi Stavebné povolenie na stavbu skládky komunálnych odpadov Prievidza - Ploštiny, úprava a rozšírenie a to na pozemku parcela č. XXXX/X v k.ú. Z. L..

18. Vyššie uvedená stavba (bod 17 odôvodnenia tohto rozhodnutia) bola skolaudovaná Kolaudačným rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi, odbor životného prostredia, zo dňa 28.12.2000, pod sp.zn. OZP 2916/2000/SP.

19. Na základe následnej žiadosti žalobcu, Okresný úrad v Prievidzi, odbor životného prostredia, zo dňa 28.12.2000, pod sp.zn. OZP 2945/2000/OH, dal prevádzkovateľovi predmetnej skládky súhlas na zneškodňovanie odpadov podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 238/1991 Zb. o odpadoch v znení neskorších platných právnych predpisov, na prevádzkovanie zariadenia na zneškodňovanie odpadov: Skládku odpadov 3. stavebnej triedy Prievidza - Ploštiny, nachádzajúcej sa na pozemku parcela č. XXXX/X v k.ú. Z. L. a na pozemku parcela č. XXXX/X v k.ú. O.. Súhlas bol daný na dobu určitú, do 31.12.2003, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia okrem iného vyplýva, že skládka bola prevádzkovaná ako skládka tretej stavebnej triedy so súhlasom na prevádzkovanie skládky podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 238/1991 Zb. o odpadoch v znení noviel vydaným rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi, odboru životného prostredia, sp.zn. OZP 3618/97/OH, zo dňa 21.1.1998, na dobu určitú, do 31.12.2000, v súlade s projektovanou kapacitou skládky. Prevádzkovateľ skládky realizáciou stavby: Skládku komunálnych odpadov Prievidza - Ploštiny, úprava a rozšírenie na základe stavebného povolenia Okresného úradu v Prievidzi, odboru životného prostredia, č. OZP 1692/2000/SP, zo dňa 27.7.2000, zvýšil kapacitu skládky.

20. Novou nájomnou zmluvou, uzavretou v zmysle ustanovenia § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka, zo dňa 2.1.2002, a Doplnku č. 1 k tejto zmluve, zo dňa 1.7.2002, uzavretou medzi Mestom Prievidza (prenajímateľ) a žalobcom (nájomca), sa prihliadlo na dovtedajšie zmeny v pôvodnej nájomnej zmluve medzi stranami sporu. Hoci žalobca v priebehu konania tvrdil, že v novej nájomnej zmluve, zo dňa 2.1.2002, už nie je uvedený ako predmet nájmu skládka komunálneho odpadu, ale iba zariadenie mostnej váhy s prístupovou komunikáciou, uvedené sa nezakladá na pravde, pretože z úplnejšej verzie nájomnej zmluvy, predloženej do spisu žalovaným (č.l. 129 a nasl.), je zrejmé, že táto obsahuje zariadenia patriace ku skládke odpadu, pričom uzavretím Doplnkom č. 1, z 1.7.2002, sa rozšíril predmet nájmu o skládku odpadu. V bode 2a a nasl. zmluvy sú uvedené i ďalšie zariadenia skládky a nielen zariadenie mostnej váhy s prístupovou komunikáciou.

21. Skutočnosť, že žalobca zabezpečil uzatvorenie a rekultiváciu skládky povolenej v roku 1991 a rozšírenej v roku 2000, pretože uzatvoril so spoločnosťou TMG a.s. zmluvu o dielo, ktorej predmetom bolo uzatvorenie a rekultivácia skládky odpadu, pričom cena za dielo mala byť podľa tvrdenia žalovaného totožná s výškou účelovej finančnej rezervy, ktorá bola na rekultiváciu predmetnej skládky (pôvodnej a rozšírenej), sa žalovaný snažil preukázať uložením povinnosti žalobcovi prostredníctvom súdu predmetnú zmluvu o dielo z roku 2013 predložiť, resp. túto zadovážiť súdom zo súdneho spisu, vedeného na tunajšom súde. Vyššie uvedené tvrdenia žalovaného (že žalobca zabezpečil uzatvorenie a rekultiváciu skládky povolenej v roku 1991 a rozšírenej v roku 2000) považoval súd v priebehu konania za preukázané, a to z toho dôvodu, že žalobca na výzvu súdu predložiť predmetnú zmluvu o dielo nereagoval, a teda nepoprel jej existenciu (§ 151 ods. 1 CSP), pričom lustráciou v registroch tunajšieho súdu mal súd zistené, že na tunajšom súde sa viedlo pod sp.zn. 7Cb/23/2014 konanie medzi spoločnosťou TMG a.s. (v postavení žalobcu) proti spoločnosti TEZAS, spol. s r.o. (v tom konaní v postavení žalovaného), pričom v tomto spise sa žiadna zmluva o dielo z roku 2013 nenachádza.

22. Aj z listu, zo dňa 1.4.1998 spolu s prílohou (č.l. 125-127), adresovaný žalobcom Mestu Prievidza vyplýva, že žalobca si bol vedomý svojej povinnosti zabezpečiť uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie skládky odpadov Ploštiny I a II (teda pôvodnej aj rozšírenej), keďže mal vo svojom finančnom pláne na to vyčlenené finančné prostriedky.

23. Z listu adresovaného žalobcom Okresnému úradu Prievidza, odbor starostlivosti o životné prostredie, zo dňa 27.2.2014, vyplýva, že žalobca požiadal o vydanie potvrdenia na čerpanie finančnej rezervy, v ktorej uvádza, že stará skládka odpadov má spoločný systém monitorovania kvality pozemných vôd atď. s novou skládkou odpadov a že sa budú monitorovať ako jeden celok.

24. Dňa 26.1.2000 a následne aj dňa 4.3.2002 uzavrel žalobca, v postavení nájomcu, so spoločnosťou Hornonitrianske bane Prievidza, a.s., Baňa Cigeľ, o.z., Prievidza, podľa § 63 a nasl. Občianskeho zákonníka, v spojení s § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, dve nájomné zmluvy, predmetom ktorých bol prenájom nehnuteľnosti, pozemku parcela č. XXXX/X, v k.ú. Z. L., zapísaná na LV č. XXX.

Prenajímateľ prenechal vyššie špecifikovanú nehnuteľnosť do nájmu žalobcovi za účelom rozšírenia skládky TKO ako verejnoprospešnej stavby.

25. Zo vzájomnej korešpondencie Mesta Prievidza a žalobcu, v období od 11.9.1998 do 28.10.2013, je zrejmé, že žalobca ohľadne predmetnej skládky intenzívne komunikoval s Mestom Prievidza vo veci uzavretia a rekultivácie skládky TKO Ploštiny (listy zo dňa 1.6.1999, 14.2.2000, 17.2.2000 a 1.6.2000 - č.l. 36-38 a 42) a ohľadne vybudovania novej skládky komunálneho odpadu (listy zo dňa 26.6.2000 a 11.9.1998 - č.l. 39 a 40).

26. Listom, zo dňa 22.3.2001, žalobca žalovanému oznámil, že kolaudáciou a spustením do prevádzky skládky „Skládka komunálnych odpadov Prievidza - Ploštiny, úprava a rozšírenie“ zaniká nájomný vzťah medzi Mestom Prievidza a ich spoločnosťou vo veci nájmu telesa skládky pre potreby odpadového hospodárstva. Rozšírenie pôvodnej skládky bolo vybudované mimo priestor pôvodného úložiska odpadu na pozemku Bane Cigeľ, a.s., s ktorou majú uzatvorený nájomný vzťah k pozemku, na ktorom sa nachádza toto rozšírenie. Ide o úplne oddelené teleso skládky s vlastným monitorovacím systémom a odkaliskom.

27. Listom, zo dňa 28.10.2013, žalovaný žalobcovi okrem iného oznámil vo veci uzavretia, rekultivácie a monitorovania skládky TKO Ploštiny, nachádzajúcej sa na pozemkoch parcela č. XXXX/X, v k.ú. O. a na pozemku parcela č. XXXX/X, v k.ú. Z. L., že súhlasí s uvedenou stavbou, s tým, že Mesto Prievidza sa nebude na tomto projekte finančne a ani inak materiálne podieľať a že podľa § 22 ods. 1 zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch v znení noviel, je prevádzkovateľ skládky povinný vytvárať počas prevádzky skládky odpadov účelovú finančnú rezervu, ktorej prostriedky sa použijú na uzatvorenie, rekultiváciu a monitoring skládky po jej uzavretí a na práce súvisiace s odvrátením havárie alebo obmedzenie dôsledkov havárie. Prostriedky účelovej finančnej rezervy môže spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. čerpať len do výšky určenej v písomnom potvrdení, ktorým príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva vopred potvrdí oprávnenosť čerpania týchto prostriedkov.

28. Na tunajšom súde, pod sp.zn. 7Cb/29/2015, sa vedie konanie medzi Mestom Prievidza (žalobca) a spoločnosťou TEZAS Prievidza, s.r.o. (žalovaný). V tomto konaní Mesto Prievidza žiada, aby súd určil, že Zmluva o predaji časti podniku, uzatvorená medzi spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. ako predávajúcim a žalovaným (TEZAS Prievidza s.r.o.) ako kupujúcim, je voči navrhovateľovi neúčinná a žalobca má nárok na uspokojenie svojej pohľadávky vo výške 64.728 eur s úrokom z omeškania v sadzbe 8,25% ročne od 1.2.2014 do zaplatenia a pohľadávky titulom náhrady trov konania vo výške 3.883,50 eur, nároky priznané rozhodnutím Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 8Cb/21/2014, z 23.10.2017 a potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 16Cob/18/2018, zo dňa 26.2.2019, a budúcej pohľadávky vo výške 84.2979 eur, predstavujúcej náklady na realizáciu stavby „Uzatvorenie, rekultivácia a monitorovanie skládky 1-05/2013 z majetku, ktorý bol touto zmluvou prevedený do vlastníctva žalovaného alebo v prípade nemožnosti takéhoto uspokojenia má nárok na uspokojenie svojich pohľadávok z majetku žalovaného, ktorý mal z tohto úkonu prospech (žaloba o neúčinnosti právneho úkonu - zmluvy o predaji časti podniku).

29. Obsahom pripojeného spisu Okresného úradu Prievidza, sp.zn. OŽP1692/2000/SP-Skládka komunálnych odpadov - Prievidza - Ploštiny, je aj stavebné povolenie vydané Okresným úradom v Prievidzi, odbor životného prostredia, dňa 27.7.2000, ktorým Okresný úrad v Prievidzi, právoplatne dňom 2.9.2000, povolil spoločnosti TEZAS, spol. s r.o., stavbu „Skládka komunálnych odpadov Prievidza - Ploštiny, úprava a rozšírenie“ a z ktorého rozhodnutia tiež vyplýva, že stavebný úrad si vymienil v predmetnom rozhodnutí pre povolenie stavby aj objekt SO107, čo žalobca nenamietal a teda z toho vyplýva, že minimálne od tohto obdobia si bol vedomý toho, že má povinnosť uzatvoriť a rekultivovať aj stavebný objekt SO107 - uzatvorenie skládky a jej rekultiváciu. Je to zrejmé aj z listu - Výpočet nákladov z 24.9.2001 (č.l. 134), ktorý obsahuje odkaz na stavebné povolenie z 27.7.2000.

30. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní okrem iného uviedol, že na svojich doterajších vyjadreniach k meritu veci zotrvávajú, s tým, že Mesto Prievidza v čase podania žaloby nemalo povinnosť prevádzkovať, uzavierať a rekultivovať predmetnú skládku. Tento ich názor je doložený aj právnym názorom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 36Cbi/5/2021, v ktorej veci súd vyslovil predbežný názor, že povinnosť uzavrieť, rekultivovať skládku mal žalobca, k čomu predložil súdu ako dôkaz zápisnicu z pojednávania na Okresnom súde Trenčín, dňa 11.2.2022, pod sp.zn. 36Cbi/5/2021 (č.l.

211). Poukázal tiež na to, že na žalobcu bol vyhlásený konkurz, v konkurze sa žalobca i v súčasnosti nachádza, pričom v zmysle zákona o odpadoch v tomto prípade povinnosť prevádzkovať, uzavierať a rekultivovať skládku prechádza v zmysle zákona ako povinnosť na Mesto Prievidza, vrátane nakladania s finančnou rezervou do výšky reálne vytvorenej účelovej finančnej rezervy. Aj z tohto dôvodu absentuje naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Povinnosti mesta vo vzťahu k predmetnej skládke komunálneho odpadu vyplývajú z ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 79/2015 Z.z.. Ide o to, že dňom vyhlásenia konkurzu prechádzajú ku dňu predchádzajúcemu dňu právoplatnosti uznesenia o vyhlásení konkurzu, uznesenia o zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku, uznesenia o povolení reštrukturalizácie alebo ku dňu zrušenia živnostenského oprávnenia na príslušnú živnosť prevádzkovateľa skládky odpadov, všetky práva a povinnosti, súvisiace s vydaným súhlasom podľa § 97 ods. 1 písm. j/ na obec, na ktorej území sa prevažná časť skládky odpadov nachádza, na túto obec prejde dňom prechodu práv a povinností právo nakladať s prostriedkami vytvorenej účelovej finančnej rezervy v súlade s odsekom 5. Povinnosti, súvisiace s uzavretím, rekultiváciou, monitorovaním a zabezpečením starostlivosti o skládku odpadov po jej uzavretí prechádzajú na obec len do výšky reálne vytvorenej účelovej finančnej rezervy. Rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi, odbor životné prostredie, bol za prevádzkovateľa predmetnej skládky určený žalobca a len tento okresný úrad nejakým iným ďalším rozhodnutím môže žalobcu zbaviť povinnosti vyplývajúcej z prevádzkovania skládky. Medzi tieto povinnosti prevádzkovateľa skládky patrí aj uzavretie, rekultivácia a následne monitoring skládky. Na základe vyššie uvedeného jednoznačne v celom rozsahu je táto povinnosť v zmysle zákona aj rozhodnutia orgánu štátnej správy povinnosťou žalobcu. Žalobca je okrem toho v konkurze a v zmysle zákona z toho dôvodu prechádzajú povinnosti týkajúce sa uzavretia, rekultivácie, monitoringu skládky na mesto, pretože táto skládka sa nachádza v jeho územnom obvode. Z dôvodu, že na podanej žalobe absentuje naliehavý právny záujem, navrhli túto žalobu zamietnuť, resp. rozhodnúť tak, že povinnosť uzatvoriť, rekultivovať a monitorovať skládku je povinnosťou žalobcu.

31. Uznesením, č.k. 12Cb/7/2019-144, zo dňa 29.11.2019, súd konanie zastavil a postúpil vec na ďalšie konanie Okresnému úradu Prievidza, majúci za to, že v prejednávanej veci ide o spor, ktorý nepatrí do právomoci všeobecného súdnictva, resp. že daný spor je v zmysle ustanovenia § 113 ods. 1 a 2 zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch potrebné posúdiť podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok v znení neskorších predpisov), pričom na konanie je príslušný Okresný úrad Prievidza (§ 108 ods. 1 písm. m/ zákona č. 79/2015).

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky, v konaní vedenom pod sp.zn. 1KO/15/2020, dňa 25.11.2020, v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 CSP, rozhodol tak, že príslušný rozhodnúť spor vedený na Okresnom súde Prievidza (pôvodne pod sp.zn. 12Cb/7/2019) medzi žalobcom TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi a žalovaným Mesto Prievidza, so sídlom v Prievidzi, je súd. Súčasne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Prievidza z 29.11.2019 č.k. 12Cb/7/2019-144, zrušil.

33. Z výpisu z obchodného registra na spoločnosť TEZAS, spol. s r.o., mal súd v priebehu konania zistené, že od 1.5.2021 je vyššie uvedená spoločnosť v konkurze. Konkurz na majetok žalobcu (úpadcu) bol vyhlásený dňa 31.3.2021, na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín, č.k. 38K/20/2020-66, zo dňa 24.3.2021, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.4.2021. Za správcu konkurznej podstaty úpadcu bola ustanovená JUDr. Darina Válková, so sídlom v Trenčíne, počnúc dňom 31.3.2021.

34. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a vyrovnaní, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo intervenciu.

35. Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a vyrovnaní, konaním, ktoré sa týka konkurznej podstaty, rozumieme akékoľvek konanie, ktoré môže mať vplyv na rozsah konkurznej podstaty, vrátane konaní, v ktorých sa rozhoduje o nárokoch, ktoré majú byť uspokojené z konkurznej podstaty. Prerušenie konaní nastupuje zo zákona, t. j. nie je potrebné o tom procesne rozhodovať, ale postačuje o tom účastníkov konania iba písomne upovedomiť.

36. Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrhu správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania

namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka, na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadný nerozlučný spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

37. Z Obchodného vestníka č. 97/2021 (č.l. 176) mal súd zistené, že prvá schôdza veriteľov sa konala dňa 2.7.2021.

38. Následne súd vyzval, v súlade s ustanovením § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., správkyňu konkurznej podstaty úpadcu, JUDr. Válkovú a následne aj úpadcu, spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. v zastúpení Eugena Chrenka, o oznámenie, či s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., podávajú návrh na pokračovanie v konaní vedenom na tunajšom súde.

39. Štatutárny zástupca spoločnosti TEZAS, spol. s r.o. v konkurze, Eugen Chrenko, dňa 23.7.2021, súdu oznámil, že žiada pokračovať v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 12Cb/4/2021.

40. Správkyňa konkurznej podstaty úpadcu TEZAS, spol. s r.o. v konkurze, so sídlom v Prievidzi, JUDr. Válková, súdu v zmysle ustanovenia § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., oznámila, že nevyjadruje súhlas s pokračovaním v konaní.

41. V súvislosti s vyššie uvedenými vyjadreniami (body 42 a 43 odôvodnenia tohto rozhodnutia) súd v ďalšom priebehu konania, v súlade s ustanovením § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., pokračoval v konaní priamo s dlžníkom, spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. v konkurze, so sídlom v Prievidzi (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/71/2018).

42. V rámci podanej žaloby žalobca takisto žiadal, aby súd predmetné konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 7Cb/29/2015, s poukazom na ustanovenie § 162 ods. 1 písm. a/ a ustanovenie § 164 CSP.

43. Podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

44. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

45. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na také konanie podnet.

46. K tomuto procesnému návrhu žalobca uviedol, že ako predávajúci časti svojho podniku spoločnosti TEZAS Prievidza s.r.o., sledoval právnym úkonom predaja časti svojho podniku v roku 2013 takisto účel znížiť vymožitelnosť nároku Mesta Prievidza voči nemu na plnenie, spočívajúce v údajnej právnej povinnosti spoločnosti TEZAS, spol. s r.o. Prievidza, zrealizovať na vlastné náklady stavbu - uzatvorenie a rekultiváciu Skládky komunálnych odpadov Prievidza - Ploštiny SO107 titulom statusu prevádzkovateľa dotknutej skládky. Či takáto povinnosť žalobcu voči Mestu Prievidza a tomu zodpovedajúce právo na plnenie na strane Mesta Prievidza vôbec vznikla a ak áno, kedy vznikla, v akom rozsahu a či existuje a je právom na plnenie vymáhateľným, je nevyhnutné z dôvodu správneho a spravodlivého rozhodnutia súdu, v konaní vedenom pod sp.zn. 7Cb/29/2015 ustáliť meritórnym rozhodnutím súdu, v samostatnom konaní, nielen ako predbežnú otázku v už prebiehajúcim konaní sp.zn. 7Cb/29/2015, vychádzajúc najmä zo znenia článku II základných princípov CSP.

47. Súd sa s vyššie uvedeným názorom žalobcu nestotožnil, poukazujúc na to, že rozhodnutie v tejto veci nezávisí nijako od rozhodnutia vo veci sp. zn. 7Cb/29/2015, resp. posúdiť dôvodnosť podanej žaloby je možné aj bez rozhodnutia vo vyššie uvedenej právnej veci. Žalobca navyše nie je ani účastníkom konania vo vyššie uvedenej právnej veci a tak nemá dôvod žiadať, aby súd konanie do právoplatného

skončenia vyššie uvedenej právnej veci prerušil. Z týchto dôvodov súd procesnému návrhu žalobcu nevyhovel a konanie do právoplatného skončenia inej právnej veci, vedenej na tunajšom súde, pod sp.zn. 7Cb/29/2015, neprerušil, resp. návrh na prerušenie konania zamietol.

48. Súd v ďalšom priebehu konania predovšetkým skúmal, či žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c/ CSP).

49. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

50. Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe (akéhokoľvek druhu) vyhovel, je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný, teda užitočný (aby mal zmysel).

51. Pri určovacích žalobách však samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení žalobcu ešte neznamená, že prípadný vyhovujúci určovací rozsudok bude mať pre žalobcu právny význam, teda či bude sporové súdne konanie užitočné, alebo naopak, zbytočné.

52. Iba v zriedkavých prípadoch obstojí určovacia žaloba, ak možno žalovať na plnenie. Doktrína preventívneho charakteru určovacej žaloby vychádza preto z toho, že žalobca má naliehavý právny záujem vtedy, ak k porušeniu jeho práva (zatiaľ) nedošlo, avšak jeho právo je neisté alebo ohrozené. Stav tejto neistoty alebo ohrozenia možno (preventívne) odstrániť tým, že bude existovať súdne rozhodnutie o (ne)existencii predmetného práva. Z doktríny preventívneho charakteru určovacej žaloby vyplýva, že žalobný nárok na plnenie konzumuje (v sebe zahŕňa) aj určovací žalobný nárok. To sa prejaví v prípade súbehu týchto žalôb.

53. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je, alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva.

54. Z doktríny preventívneho charakteru určovacej žaloby vyplýva, že naliehavý právny záujem (v zásade) absentuje, ak má žalobca možnosť žalovať na splnenie povinnosti. Je to tak v prípadoch, keď tvrdené právo už nie je v štádiu ohrozenia alebo neistoty, ale keď už došlo k jeho porušeniu.

55. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení žalobca zdôvodnil iným konaním, vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 7Cb/29/2015, v ktorom jeho postavenie (výsledok v spore) je právne neistým a preventívne - predchádzajúc tak žalobe na plnenie, ktorá zrejme bude zo strany Mesta Prievidza voči žalobcovi nasledovať (výsledok sporu ktorého môže viesť k podaniu žaloby Mesta Prievidza voči nemu), čomu sa chce vyhnúť, je podľa žalobcu potrebné ustáliť a meritórne určiť, či tu žalovaným tvrdené právo voči žalobcovi je, alebo nie je.

56. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že podanie ďalšej prípadnej žaloby Mesta Prievidza voči žalobcovi o plnenie je v súčasnosti, z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu - spoločnosti TEZAS, spol. s r.o., v podstate vylúčené (§ 47 ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z.z.), keďže všetky doterajšie (sporné) nároky by si Mesto Prievidza voči žalobcovi (nároky do vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu - spol. TEZAS, spol. s r.o.) mohlo a môže uplatniť len v rámci už prebiehajúceho konkurzného konania na majetok úpadcu - spol. TEZAS, spol. s r.o.. Je zrejme, že Mesto Prievidza si svoje nároky voči žalobcovi (TEZAS, spol. s r.o.) v rámci konkurzného konania aj uplatnilo. Na Okresnom súde Trenčín sa totiž pod sp. zn. 36Cbi/5/2021 rieši incidenčný spor vyvolaný konkurzným konaním v právnej veci žalobcu Mesto Prievidza a žalovaným JUDr. Darinou Válkovou, správcom konkurznej podstaty úpadcu (TEZAS, spol. s r.o.) o určení popretej pohľadávky (viď zápisnica o pojednávaní č.l. 211), v rámci ktorého konania bude potrebné takisto skúmať, kto je (bol) prevádzkovateľom predmetnej skládky, či žalobcovi vznikla povinnosť tvorby účelovej finančnej rezervy podľa § 22 zákona č. 223/2001 Z.z., na účel uzatvorenia, rekultivácie a monitorovania skládky a takisto, či žalobca (ne)má povinnosť voči žalovanému na vlastné náklady vykonať stavbu v rozsahu uzatvorenia, rekultiváciu a monitorovanie skládky.

57. Ak by aj na majetok úpadcu (žalobca) nebol vyhlásený konkurz, išlo by, podľa právneho názoru súdu, o nedôvodne podanú žalobu z dôvodu nedostatku naliehavého záujmu na požadovanom určení z iného dôvodu. Pokiaľ by totiž aj boli pravdivé tvrdenia žalobcu, že: „Od výsledku konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7Cb/29/2015 závisí rozhodnutie v tejto veci“, je úplne zrejmé, že so skutkovými i právnymi otázkami podstatnými v tejto právnej veci by sa musel, resp. mal prejudiciálne vyporiadať aj súd v už predtým začatom konaní, vedenom pod sp. zn. 7Cb/29/2015.

58. Navyše, v súlade s ust. § 24 ods. 7 zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch, ak bol na prevádzkovateľa skládky odpadov vyhlásený konkurz, návrh na vyhlásenie konkurzu bol zamietnutý pre nedostatok majetku, bola prevádzkovateľovi skládky odpadov povolená reštrukturalizácia alebo dôjde k zrušeniu živnostenského oprávnenia na príslušnú živnosť prevádzkovateľa skládky odpadov a zároveň nedôjde k ukončeniu jeho podnikania bez právneho nástupcu pred ukončením uzavretia, rekultivácie, monitorovania alebo zabezpečenia starostlivosti o skládku odpadov po jej uzavretí, prechádzajú ku dňu predchádzajúcemu deň právoplatnosti uznesenia o vyhlásení konkurzu, uznesenia o zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku, uznesenia o povolení reštrukturalizácie alebo ku dňu zrušenia živnostenského oprávnenia na príslušnú živnosť prevádzkovateľa skládky odpadov všetky práva a povinnosti, súvisiace s vydaným súhlasom podľa § 97 ods. 1 písm. j/ na obec, na ktorej území sa prevažná časť skládky odpadov nachádza; na túto obec prejde dňom prechodu práv a povinností aj právo nakladať s prostriedkami vytvorenej účelovej finančnej rezervy v súlade s odsekom 5. Povinnosti súvisiace s uzavretím, rekultiváciou, monitorovaním a zabezpečením starostlivosti o skládku odpadov po jej uzavretí prechádzajú na obec len do výšky reálne vytvorenej účelovej finančnej rezervy.

59. Súd sa teda stotožňuje aj s tvrdením žalovaného na pojednávaní, a síce, že vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu prešli zo zákona niektoré povinnosti ohľadne predmetnej skládky (uzavretie skládky odpadov alebo jej časti, vykonanie jej rekultivácie a jej následné monitorovanie po uzavretí skládky ako celku), na žalovaného (viď bod 58 odôvodnenia tohto rozhodnutia).

60. Z vyššie uvedených zistení a čiastkových právnych záverov súdu (body 55 až 59) bolo v konaní preukázané, že žalobca nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem, a preto súd, bez ďalšieho, žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, zamietol.

61. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach (§ 357 písm. d/ CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.